

ת"פ 17622/02/14 - מדינת ישראל נגד חיים נחמן גודלבסקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17622-02-14 מדינת ישראל נ'

גודלבסקי(אחר/נוסף)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים נחמן גודלבסקי

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר והתפרעות, בכך שביום 6.2.14, עת התקיימה באזור גשר המיתרים בירושלים הפגנה בלתי חוקית, במסגרתה התפרעו המפגינים וידו אבנים וחפצים לעבר שוטרים במקום' הנאשם השתתף בהתפרעות ובמהלכה יידה אבן ממרחק של מספר מטרים לכיוון כללי בו שהו שוטרים אשר עסקו בשמירה על הסדר במקום.
2. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה כל הסכמה לעניין העונש, אך הצדדים הסכימו כי הטיעונים לעונש יישמעו לאחר הגשת תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 17.2.15 עולה כי הנאשם בן 24, נשוי ואב לתינוקת, מתגורר בירושלים ולומד בכולל. משפחת המוצא שלו מתגוררת בארצות הברית ומשתייכת לקהילה חסידית ושלושה מאחיו לומדים בארץ. הנאשם לא עלה לארץ ושווה בארץ במעמד של סטודנט, שכן, ראשי הקהילה אליה השתייך, מתנגדים לקבלת חוקי הממסד הישראלי.
4. הנאשם סיים לימודים במסגרות הלימוד החרדיים המקובלות. בהיותו כבן 17 הגיע לארץ להמשך לימודיו וכיום הוא לומד בשני כוללים, האחד בבית שמש והשני בירושלים. משיחה שקיימה קצינת המבחן עם ראש אחד הכוללים עולה כי הנאשם מגלה הצטיינות בלימודיו, הוא מועמד לשמש כרב ואף החל הסמכתו לכך. כמו כן הוא נמצא בתוכנית כוללת של לימוד הוראה ועובר מבחנים תקופתיים על מנת לקבל הסמכה לרבנות. הנאשם חש השתייכות עמוקה לקהילתו ולאורחות החיים הנהוגים בה.
5. אשר לביצוע העבירה. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי באותם ימים התקיימו הפגנות רבות נגד גיוס

לצה"ל של בני ישיבות והוא השתתף בהפגנה לבקשת אחד הרבנים. מאז ביצוע העבירות הנאשם מסר כי הוא ממעט מאוד בהגעה להפגנות והתקהלויות דומות וקיבל אחריות מלאה להתנהגותו האלימה, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, אך הדגיש כי במסגרת אותה התקהלות הוא הוכה על ידי אחד השוטרים ופעל מתוך תחושת עלבון וזעם, ללא הפעלת שיקול דעת. הנאשם הביע חרטה כנה על המעשה והבין את הפסול שבהתנהגותו. שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 180 שעות.

טענות הצדדים

6. ב"כ המאשימה ציינה כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם: שלום הציבור, הגנה על מי שאמונים על אכיפת החוק והגנה על שלמות גופם. ב"כ המאשימה ביקש מבימ"ש לתת דגש לצורך בהגנה על מי שאמונים על שמירת החוק ואכיפתו וכן להעביר מסר לשוטרים כי הם מוגנים. אשר לתסקיר שירות המבחן, מסר ב"כ המאשימה כי למרות המלצת שירות המבחן כי הנאשם לא יורשע, הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב ומכל מקום, השיקולים העומדים לפני ביהמ"ש רחבים יותר מהשיקולים העומדים לפני שירות המבחן. ב"כ המאשימה עתר להטלת עונש הולם שבין 4 ל- 8 חודשי מאסר וביקש להטיל עונש ברף התחתון של המתחם וכן מאסר על תנאי וקנס.
7. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ומסר כי אמנם שאלת ההרשעה לא נמצאת במחלוקת במסגרת הסדר הטיעון, אך שירות המבחן נתן את המלצתו בעניין ויש לכך נפקות מבחינת הליך השיקום בתיק. ב"כ הנאשם תחם את מתחם העונש; בתיקנו צריך להתחיל מעונש של של"צ ולא מעונש של מאסר, שכן, מדובר בהפגנה שהחלה בהפגנה חוקית באזור גשר המיתרים ובהמשך הפכה להתפרעות. הנאשם לא זרק לכיוון שוטרים ספציפיים את האבן, אלא לכיוון כללי למרחק של מספר מטרים.
8. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה, הוא שהה במעצר במשך מספר ימים ושהה במשך 4 חודשים במעצר בית מלא, ועד למתן גזר הדין הוא שוהה במעצר בית לילי ומדובר בתקופה ארוכה מאד. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם צעיר, אב לילד קטן, ההליך הפלילי הציב לו גבולות, המסוכנות הנלמדת ממנו היא נמוכה, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.
9. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא תמיד היה ילד טוב עוד מגיל צעיר וזה אירוע חריג וחד-פעמי שאירע לדברי הנאשם מאחר שהוא הוכה קודם לכן על ידי שוטרים וזה גרם לו להגיב באופן זה. כיום הוא מבין שהדבר אסור ובוודאי כלפי אנשי חוק, והיום לו היה מתרחש אירוע דומה, היה פונה להתלונן ולא מגיב כפי שהגיב, והוא מתחרט על כך.

שאלת ההרשעה

10. בבוא בית המשפט לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע בפלילים, על בית המשפט לבחון על פי הלכת כתב, רע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, הצטברותם של שני תנאים. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. שנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. על הלכה זו חזר לאחרונה כב' השופט שוהם בע"פ 7109/14 סייג נ' מדינת ישראל (ניתן 20.11.14). בהקשר זה יוער כי

לדידי ככל שמדרג העבירה ונסיבותיה חמורים יותר, כך גם על היקף הראיות הנדרשות כדי לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקום להיות משמעותי יותר.

11. הנאשם אכן צעיר ללא עבר פלילי והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם לומד לימודי רבנות כפי שעולה ממסמך נ/1 וכן לימודי הוראה והוא תלמיד מצטיין ולכאורה יש פגיעה קונקרטיית בנאשם כתוצאה מהרשעתו לו היה רוצה להיות מחנך הוראה בישראל, אולם מאחר שהנאשם אינו אזרח ישראלי ולא ישתלב במערכות של מדינת ישראל בשל הקהילה הייחודית אליה הוא משתייך, לא קיימת כל פגיעה קונקרטיית בנאשם.

12. למעלה מן הצורך יוער ששאלה זו כלל לא עומדת לפתחו של בית המשפט, שכן, במסגרת הסדר הטיעון הנאשם הורשע והצדדים היו חלוקים רק בשאלת העונש.

13. לפיכך החלטתי שלא לבטל את הרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

מתחם העונש ההולם

14. הערכים החברתיים אשר נפגעים בעת ביצוע עבירה של התפרעות ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו הם: הגנה על שלטון החוק ועל משטרת ישראל העוסקת במלאכת אכיפת החוק וכן שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שכן עבירות אלה חותרות תחת האינטרס הציבורי של הגנה על סדרי משטר תקינים. במקרה זה הנאשם לא רק השתתף בהתפרעות, אלא נטל בה חלק אקטיבי תוך שהוא משליך אבן לעבר השוטרים.

15. העונש הקבוע לצד העבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין שניים - לעבירה של התפרעות ועד לשלוש שנות מאסר - לעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. אומנם מדובר בעבירות מסוג עוון, אולם נסיבות ביצוע העבירות הן במדרג חומרה בינוני. הנאשם, יחד עם אחרים, השתתף בהתפרעות שבמהלכה יידו אבנים וחפצים לעבר שוטרים. הנאשם לקח חלק בהתפרעות בכך שהשליך אבן אחת לעבר השוטרים ממרחק של כמה מטרים ויש להתחשב בכך שאין מחלוקת כי ההפגה החלה כהפגנה חוקית.

16. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: הנזק שנגרם מביצוע העבירה; כתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרמו חבלות לאיש מכוחות הביטחון; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות; הנאשם עבר את העבירות על רקע אידיאולוגי, ולדבריו, לאחר שהוכה ע"י שוטרים.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה במאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח (ר' ע"פ 25784-06-13, עפ"ג 8089-09-13 וכן רע"פ 1860/07 ורע"פ 8478/12).

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם הוא בין חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-6 חודשי מאסר.

העונש המתאים

19. כאשר אני שוקלת מחד את הצורך בהרתעת הרבים ואת העובדה שהנאשם השתתף בהתפרעות רבת משתתפים וניסה לתקוף שוטרים, בהתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילד, מנהל אורח חיים נורמטיבי, לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה, הבין את הפסול שבמעשיו, שהה במעצר מספר ימים ובמעצר בית לתקופה ארוכה ועד היום שוהה בתנאים מגבילים, החלטתי לשקול נסיבות אלה בתוך מתחם העונש ההולם ולהטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

20. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. חודש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות בעזר מציון החל מיום 16.9.15 במועד זה על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז דרום בשעה 8:00. הנאשם מוזהר כי הפרת התנאים עלולה להוביל למאסרו.

ב. חודשיים מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו עבירה לפי סעיף 273 או 275 או 152 לחוק עונשין, התשל"ז-1977.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ה, 17 מאי 2015, בהעדר הצדדים.